

LEGE nr. 130 din 20 iulie 1999
(*republicată*)

privind unele măsuri de protecție a
persoanelor încadrate în munca

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 190 din 20 martie 2007

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 450/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în munca, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.004 din 18 decembrie 2006, dându-se textelor o noua numerotare.

Legea nr. 130/1999 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 27 iulie 1999 și, ulterior, a mai fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în munca, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 23 septembrie 1999, aprobată cu completări prin Legea nr. 322/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001, prin Legea nr. 577/2003 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 2004, și prin Legea nr. 403/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în munca, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2006.

Limitele amenzilor contravenționale prevăzute de Legea nr. 130/1999 au fost majorate prin Hotărârea Guvernului nr. 238/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 26 martie 2002.

CAP. I

Măsuri de protecție a persoanelor încadrate în munca

ART. 1

Contractele individuale de munca încheiate de următoarele categorii de angajatori vor fi înregistrate, în termen de 20 de zile de la data încheierii lor, la inspectoratele teritoriale de munca:

- a) persoanele fizice;
- b) societățile comerciale cu capital privat;
- c) asociațiile cooperatiste;
- d) asociațiile familiale;

e) asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale și patronale;

f) orice alte organizații care sunt constituite și funcționează potrivit legislației române.

ART. 2

(1) Carnetele de munca ale salariaților încadrați la angajatorii prevăzuți la art. 1 se păstrează și se completează de către inspectoratele teritoriale de munca în a căror raza teritorială își are sediul angajatorul.

(2) Angajatorii sunt obligați să depună la inspectoratele teritoriale de munca la care se păstrează și se completează carnetele de munca ale salariaților:

a) actele privind executarea, suspendarea, modificarea și încetarea contractelor individuale de munca, în termen de 5 zile de la perfectarea acestora;

b) lunar, dovezile de calculare a drepturilor salariale, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata acestora.

(3) Angajatorii care au înființat sedii secundare în alte județe decât în cel unde angajatorul își are sediul pot solicita ca păstrarea și completarea carnetelor de munca ale salariaților care prestează munca în cadrul sediilor secundare să se facă de către inspectoratele teritoriale de munca în a căror raza teritorială își desfășoară activitatea acestea. În acest caz, angajatorii au obligația de a înregistra contractele individuale de munca ale salariaților și de a depune documentele menționate la alin. (2) la inspectoratul teritorial de munca în a cărui raza teritorială își desfășoară activitatea sediul secundar și de a deține la sediul secundar o copie a acestor documente.

ART. 3

(1) La solicitarea unor angajatori care au posibilitatea de a păstra și completa carnetele de munca ale salariaților, inspectoratele teritoriale de munca pot aproba ca aceste operațiuni să fie efectuate de către acești angajatori.

(2) Angajatorii prevăzuți la alin. (1) au următoarele obligații:

a) să depună lunar la inspectoratul teritorial de munca dovezile de calculare a drepturilor salariale, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata acestora;

b) să prezinte carnetele de munca ale salariaților la inspectoratele teritoriale de munca, la încetarea contractelor individuale de munca ale acestora, în vederea certificării înscrierilor efectuate.

(3) Angajatorii care au înființat sedii secundare în alte județe decât în cel unde angajatorul își are sediul pot solicita ca păstrarea și completarea carnetelor de munca ale salariaților care prestează munca în cadrul sediilor secundare să se facă de către acestea. În acest caz, angajatorii au obligația de a înregistra contractele individuale de munca ale salariaților și de a depune documentele prevăzute la alin. (2) la inspectoratul teritorial de munca în a cărui raza teritorială își desfășoară activitatea sediul secundar.

ART. 4

(1) Contractele individuale de munca încheiate de cetățenii romani cu misiunile diplomatice și cu oficiile consulare străine cu sediul în România, precum și cu reprezentantele din România ale unor firme, asociații, fundații sau organizații cu sediul în străinătate se înregistrează la Inspectoratul Teritorial de Munca al Municipiului București, respectiv la inspectoratele teritoriale de munca unde își au sediul misiunile diplomatice, oficiile consulare străine cu sediul în România, precum și reprezentantele din România ale unor firme, asociații, fundații sau organizații cu sediul în străinătate.

(2) Carnetele de munca ale cetățenilor romani menționați la alin. (1) se păstrează și se completează de Inspectoratul Teritorial de Munca al Municipiului București, respectiv de inspectoratele teritoriale de munca.

ART. 5

(1) Pentru prestarea serviciilor prevăzute în prezenta lege, inspectoratele teritoriale de munca vor percepe un comision stabilit după cum urmează:

a) 0,75% din fondul lunar de salarii, angajatorilor cărora le păstrează și le completează carnetele de munca;

b) 0,25% din fondul lunar de salarii, angajatorilor cărora le prestează serviciile prevăzute la art. 3, constând în verificarea și certificarea legalității înregistrărilor efectuate de către aceștia.

(2) Angajatorii prevăzuți la art. 2 și 3 au obligația să calculeze comisionul și să depună lunar la inspectoratul teritorial de munca o declarație fiscală privind stabilirea comisionului. Plata comisionului și depunerea declarației se vor efectua până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care este datorat.

(3) Au obligația să calculeze comisionul și să depună lunar la inspectoratul teritorial de munca o declarație fiscală privind stabilirea comisionului și sediile secundare ale angajatorilor, în situația în care păstrarea și completarea carnetelor de munca ale salariaților, respectiv verificarea și certificarea înscrierilor efectuate în carnetele de munca, se fac de către alt inspectorat teritorial de munca decât cel unde își are sediul angajatorul.

(4) Modelul declarației fiscale prevăzute la alin. (2), precum și instrucțiunile de depunere și completare a acestora se aproba prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Sumele reprezentând comisionul prevăzut la alin. (1) constituie venituri proprii ale Inspecției Muncii, se păstrează la Trezoreria Statului și sunt purtătoare de dobândă.

ART. 6

(1) Inspecția Muncii și inspectoratele teritoriale de munca exercită controlul asupra modului în care sunt aplicate prevederile prezentei legi.

(2) Angajatorii au obligația de a permite efectuarea controlului și de a pune la dispoziție organelor abilitate toate documentele și actele solicitate.

(3) Impotriva actelor de control referitoare la modul de calcul al comisionului datorat și al penalitatilor aferente acestuia, stabilite potrivit prevederilor prezentei legi, se poate formula contestație, care se soluționează de către organul emitent.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control, în cazul controalelor care au ca obiectiv depistarea muncii fără forme legale, registrul unic de control se completează după efectuarea acestora.

CAP. II

Răspunderea juridică

ART. 7

Nerespectarea de către angajator a prevederilor art. 1, 2, ale art. 3 alin. (2) și ale art. 5 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amenda de la 3.000 lei la 6.000 lei.

ART. 8

Constituie contravenție și se sancționează cu amenda de la 4.500 lei la 9.000 lei refuzul angajatorului de a permite intrarea în incinta unității a organelor de control prevăzute la art. 6 ori de a pune la dispoziție acestora documentele solicitate.

ART. 9

(1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute de prezenta lege se fac de către inspectorii de munca.

(2) Prevederile prezentei legi, referitoare la contravenții, se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenientul poate achită pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii ori comunicării procesului-verbal jumătate din minimul amenzii prevăzut de lege, corespunzător faptei pentru care a fost sancționat, agentul constatatator făcând mențiuni despre aceasta posibilitate în procesul-verbal.

ART. 10

(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau cu amenda penală fapta persoanei care în mod repetat stabilește pentru angajații încadrați în baza contractului individual de munca salarii sub nivelul salariului minim brut pe țara garantat în plată, prevăzut de lege.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și infracțiunea constând în refuzul repetat al unei persoane de a permite, potrivit legii, accesul inspectorilor de munca în

oricare dintre spațiile unității sau de a pune la dispoziția acestora documentele solicitate, potrivit legii.

(3) Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 1 la 2 ani sau cu amenda penală fapta persoanei care în mod repetat utilizează persoane care desfășoară activități salarizate, fără respectarea dispozițiilor legale ce reglementează încheierea contractului individual de munca.

(4) Răspunderea penală, în condițiile alin. (1)-(3), revine, după caz, directorului, directorului executiv, administratorului, reprezentantului legal al angajatorului-persoana juridică, respectiv altei persoane împuternicite de către angajatorul-persoana juridică, angajatorului-persoana fizică ori reprezentantului legal sau altei persoane împuternicite de către angajatorul-persoana fizică.

ART. 11

Sancțiunile prevăzute la art. 7, 8 și 10 din prezenta lege se aplica persoanelor care se fac vinovate de încălcarea prevederilor respective.

ART. 12

(1) Neplata sumelor reprezentând comisionul prevăzut la art. 5 alin. (1) la termenul stabilit potrivit art. 5 alin. (2) se sancționează potrivit prevederilor legale în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(2) Pentru recuperarea creanțelor reprezentând comisionul neachitat la termenul stabilit potrivit art. 5 alin. (2), precum și a dobânzilor și penalitatilor de întârziere datorate, potrivit legii, Inspecția Muncii, prin inspectoratele teritoriale de munca, este abilitată să ducă la îndeplinire măsurile asiguratorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit dispozițiilor legale în vigoare în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(3) Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplica în mod corespunzător, cu excepția cazului în care prin lege specială se dispune altfel.

CAP. III

Dispoziții finale

ART. 13

Inspecția Muncii poate utiliza sumele reprezentând comisionul prevăzut la art. 5 în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

ART. 14

În aplicarea prezentei legi Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Finanțelor Publice, ca organe de specialitate ale Guvernului, pot emite norme metodologice care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 15

La data intrării în vigoare a prezentei legi*) se abroga Legea nr. 83/1995 privind unele măsuri de protecție a persoanelor

încadrate în munca, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 31 iulie 1995.

*) Legea nr. 130/1999 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 27 iulie 1999.

ART. 16

Prezenta lege intra în vigoare la 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

NOTA:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Legea nr. 403/2005, care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 130/1999 și care se aplica, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 403/2005.

"Art. II. - (1) Plătitorii de comision prevăzuți la art. 8**) din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în munca, cu modificările și completările ulterioare, care înregistrează la data intrării în vigoare a prezentei legi obligații restante și neachitate reprezentând comision datorat inspectoratului teritorial de munca, au obligația sa depună o declarație-inventar ce va cuprinde comisionul datorat, pe ani fiscali, împreună cu dobânzile și penalitățile de întârziere, sume stabilite pe propria răspundere, conform evidentei contabile. Declarația-inventar constituie și înștiințare de plata.

**) Art. 8 a devenit, în forma republicată a Legii nr. 130/1999, art. 1.

(2) Modelul declarației-inventar se aproba prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Ordinul se publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Declarația-inventar se depune în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a ordinului privind aprobarea modelului declarației-inventar la inspectoratele teritoriale de munca în a căror raza teritorială se afla sediul sau, după caz, domiciliul angajatorilor. Declarația-inventar devine titlu de creanță la data depunerii la inspectoratul teritorial de munca.

(4) Termenele de prescripție a dreptului de a stabili comisionul datorat, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, supuse prevederilor prezentului articol, se întrerup la data intrării în vigoare a prezentei legi, după aceasta data urmând sa curgă un nou termen de prescripție.

(5) Nerespectarea de către angajator a prevederilor alin. (1)-(4) constituie contravenție și se sancționează cu amenda de la 3.000 lei la 6.000 lei.

ART. III

(1) Documentele prevăzute la art. 9 alin. (2)***) și la art. 10 alin. (2) lit. a)****) din Legea nr. 130/1999, cu modificările

și completările ulterioare, pot fi depuse de către angajatori la inspectoratul teritorial de munca și în format digital, cu respectarea prevederilor legale referitoare la semnatura electronica.

(2) Procedura de transmitere în format digital a documentelor prevăzute la art. 9 alin. (2)***) și la art. 10 alin. (2) lit. a)****) se aproba prin decizia inspectorului general de stat din cadrul Inspecției Muncii și se publica în Monitorul Oficial al României, Partea I."

***) Art. 9 alin. (2) a devenit, în forma republicată a Legii nr. 130/1999, art. 2 alin. (2).

****) Art. 10 alin. (2) lit. a) a devenit, în forma republicată a Legii nr. 130/1999, art. 3 alin. (2) lit. a).
